

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Gerlach & Co N.V. przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-477/07) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu — Wspólny kodeks celny — Pojęcie „zaksięgowania” i „powiadomienia” dłużnika o kwocie należności celnych — Uprzednie zaksięgowanie kwoty należności celnych — Pokrycie długu celnego)

(2008/C 313/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerlach & Co

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia art. 217 i art. 221 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) oraz art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 155, s. 1) (obecnie rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 2000/597/WE, Euratom) (Dz.U. L 130, s. 1) — Pojęcie „zaksięgowania” i „powiadomienia” dłużnika o kwocie należności celnych — Uprzednie zaksięgowanie kwoty należności celnych — Pokrycie długu

Sentencja

1) Artykuł 221 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że ustanowione w tym przepisie „zaksięgowanie” kwoty należności celnych podlegających pokryciu stanowi „zaksięgowanie” w rozumieniu art. 217 ust. 1 tego rozporządzenia i zaksięgowanie to należy odróżnić od wpisania należności w rachunkach dotyczących środków własnych wskazanych w art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot.

2) Artykuł 221 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że powiadomienie o kwocie należności celnych podlegających pokryciu powinno zostać poprzedzone zaksięgowaniem tej kwoty przez organy celne państwa członkowskiego oraz że w braku prawidłowego zawiadomienia zgodnie z tym przepisem, kwota ta nie może zostać pobrana przez organy celne. Jednakże, organy celne zachowują możliwość ponownego powiadomienia o tej kwocie, przy poszanowaniu przesłanek przewidzianych w tym przepisie i przepisów dotyczących przedawnienia obowiązujących w chwili, w której powstał dług celny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 1 sierpnia 2008 r. — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl i inni przeciwko Ministero della Salute e Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Sprawa C-353/08)

(2008/C 313/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl i inni

Strona pozwana: Ministero della Salute e Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Pytania prejudycjalne

1) W dalszej części, po przepisach zawartych w art. 2 i 31 ⁽¹⁾, które dotyczą relacji między władzami państwa członkowskiego i przedsiębiorstwami farmaceutycznymi — przewidując określenie ceny produktu leczniczego lub podjęcie decyzji co do jej podniesienia na wniosek tych [ostatnich], ale pod warunkiem zatwierdzenia przez właściwe władze, czyli w wyniku dialogu między samym przedsiębiorstwem a władzami właściwymi w zakresie kontroli wydatków na produkty lecznicze — art. 4 ust. 1 reguluje sytuację, „gdy ceny na wszystkie produkty lecznicze lub na pewne ich